(గత సంచిక తరువాయి)

"పాణీ.." పేపర్ చూస్తూ పిలిచాడు భరద్వాజ.

"చెప్పండి సర్.. " అంటూ వచ్చాడు పాణి. ఇబ్బందిగా కదిలాడు భరద్వాజ. కార్లో లంచ్ లూ, లాన్ లో టీ పార్టీస్, సెక్యూరిటీలేని వాక్స్, డ్రైవర్ లేని రైడ్స్.. ఇప్పుడు మూవీ టికెట్స్. ఎలా అడుగుతావ్ జే.కే!?. మరీ టీనేజ్ కుర్రాడికంటే అధ్వాన్నం గా తయారయ్యింది నీ పరిస్థితి..

"ఏమన్నా కావాలా సర్..? "

వీలైనంత గాంభీర్యాన్ని గొంతులోకి అరువు తెచ్చుకుంటూ, "హార్నియానో, ఏదో సినిమా వుందంట సంగమ్ లో, టికెట్స్ తెప్పించు మధ్యాహ్నం షోకి.." చెప్పాడు.

"ఓ.కే. సర్. "

మధ్యాహ్నం మనోజ్ఞ కలవడానికి బయల్దేరుతూ, షూ వేసుకుంటుంటే వచ్చాడు పాణి, "సర్ టికెట్స్.. " అంటూ ఒక కట్ట అందించాడు. అయోమయంగా చూశాడు భరద్వాజ.

"పైవి రెండూ మీకు సర్. మిగతావి మీ సేఫ్టీ కోసం. ఎలాగూ గార్డ్స్ ని తీసుకెళ్ళరు కదా..!! "

గొంతులో పచ్చివెలక్కాయ పడటం అంటే ఇదే కాబోలు. తానో స్టేట్ కి హోమ్ మినిస్టర్, ఐనా ఏమాత్రం సెన్స్ ఆఫ్ రెస్పాన్సిబిలిటీ లేకుండా.. ఇదే మరెవరైనా సెలిబ్రిటీస్ చేస్తే తానైతే ఎంత తిట్టుకునేవాడు.. మోస్ట్ ఇర్రెస్పాన్సిబుల్ అదీ, ఇదీ.. అనీ..

"వెల్... ఫాలో అవమను పాణీ.. దే కేన్ స్టే అవుట్ సైడ్ ద థియేటర్ కదా.." అంటూ టికెట్స్ జేబులో వేసుకున్నాడు.

"ఓ.కే. సర్.. హావ్ ఏ నైస్ టైం.."

"థ్యాంక్స్.. " గొణిగినట్టు చెప్పి బయటపడ్డాడు.

నీలి రంగు చుడీదార్, చెవులకి పెద్ద జూకాలు, కళ్ళకి కాటుకా, లైట్ మేకప్, మేచింగ్ గాజులు, వెలిగే ముఖంతో వచ్చిన మనోజ్ఞ ని చూసి మతిపోయిందతనికి.

'గాడ్... షీ ఈజ్ గార్జియస్.. స్టన్నింగ్.. 'అనుకున్నాడు మనసులో.

కారులో ఉన్నంతసేపూ ఆమె ఏం మాట్లాడిందో కూడా అర్థంకాలేదు. తలకదిపినప్పుడల్లా తమాషాగా ఊగుతున్న జూకాలనీ, అవి తగిలినంతలో కందిపోతున్న లేత చెక్కిళ్ళని చూస్తూ డ్రైవింగ్ ఎలా చేశాడో కూడా తెలియలేదు. మరీ హైస్కూల్ కుర్రాడిలా బిహేవ్ చేస్తున్నావ్ జే.కే. కమాన్ బీ ఎ మెచ్యూర్డ్ మ్యాన్.. 'తనని తనే మందలించుకున్నాడు కార్ పార్క్ చేస్తూ.

సీట్ నంబర్ చూస్కుని కూర్చోబోతుంటే అడిగింది, "ఏంటీ చేతులూపుకుంటూ వచ్చేశారు? "

అయోమయంగా చూశాడు, "అంటే.. ఏం చెయ్యాలి..? "

"పాప్ కార్న్ తేవాలి.." నవ్వు బిగపట్టుకుంటూ చెప్పింది. చుట్టూ చూశాడు. మీడియావాళ్ళెవరైనా చూస్తే పండగే ఓ నాలుగు రోజులు తెలుగు న్యూస్ ఛానెల్స్ అన్నింటికీ..'

"చాలా మేడమ్..?"సినీఫక్కీలో అడిగాడు పాప్ కార్న్ ప్యాకెట్ అందిస్తూ. నవ్వుతూ తలూపింది.

కూర్చోబోతూ చూశాడు. కపుల్ సీట్స్..!! పాణీ.. 'అనుకున్నాడు కోపంగా.

"కొంచెం తెలివుందీ, కపుల్ సీట్స్ తీశారు.." అల్లరిగా అంది అతని భావం అర్థమైనట్టు.

"పాణి పనిది.." ఇబ్బందిగా చెప్పాడు కూర్చుంటూ.

"నే చెప్పిందీ పాణి గారి గురించే. మీకంత లేదని తెలుసులెండి.." అంది నవ్వుతూ. అప్రయత్నంగా నవ్వేశాడు.

"కూల్ డ్రింక్ ఏదీ..? "అడిగింది.

నీరసంగా చూసి, "తెస్తాను, తెలియలేదు.." అంటూ లేవబోయాడు. చప్పున అతని చేయి పట్టుకుని ఆపుతూ డ్రింక్స్ అమ్మే అబ్బాయిని చూపించింది.

"రెండు ఇవ్వు.." అంటూ పర్స్ తీస్తూ చెప్పాడు.

"ఒకటి చాలు.." అని అతనికి చెప్తూ బాటిల్ భరద్వాజ కి అందించింది.

"ఇంతాచేసి, నా కోసమా..ఎందుకంత.. "నవ్వాడు.

"సాబ్..", డ్రింక్స్ అమ్మేకుర్రాడు అనుమానంగా చూస్తూ, "మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్టుంది సాబ్.." అన్నాడు. భరద్వాజ ఇబ్బందిగా మనోజ్ఞ వైపు చూశాడు 'అర్థమైందా 'అన్నట్టుగా.

కళ్ళతోటే క్షమాపణ చెప్పుకుని ఆ కుర్రాడి వైపు తిరిగింది, "అప్పుడే మర్చిపోయావా, ప్రతిసారి వచ్చినప్పుడూ నీదగ్గరే కూల్ డ్రింక్స్ కొంటాం కదా.. " అంది సిన్సియారిటీ ధ్వనించేలా.

"అవునమ్మా, రైటే.. గుర్తుపట్టలేకపోయాను..." అంటూ మళ్ళీ భరద్వాజవైపు చూశాడు. అంతలో లైట్స్ ఆరాయి షో బిగినింగ్ కి గుర్తుగా.

"థాంక్ గాడ్.." రిలీఫ్ గా అన్నాడు.

"నిజంగా సారీ భరద్వాజా, ఇంత మారుమూల ఇలా అవుతుందనుకోలేదు. అతను డ్రింక్స్ అమ్మేవాడు కాబట్టి సరిపోయింది. ఇంకెవరైనా అయ్యుంటే నావల్ల చాలా ఇబ్బంది పడే వారుకదూ. ఇంకెప్పుడూ ఇలా ట్రబుల్ చెయ్యను." మనస్ఫూర్తిగా చెప్పింది.

అతని మనసులోనూ అదే మెదిలింది. కానీ, తన గురించి కాదు, తనతో వున్నందుకు ఆమె పేరు ఏ రేంజ్ లో మారుమోగుతుందో తనకైతే తెలుసు. రెస్టారెంట్లూ, జాగింగ్ పార్కులూ వేరు, బయట ఇలాంటి చోట్ల వేరు. ఆ తేడా ఆమెకింకా పూర్తిగా తెలీదు.

"అదేం లేదులే మనూ.. వదిలెయ్.. నువ్వు హాయిగా మూవీ చూడు.." దాటేశాడు పైకి తన ఆలోచన చూపకుండా ఆ విషయాన్ని తేలిగ్గా తీసేస్తూ.

"మొత్తం మీరే తాగేస్తారా..నాకివ్వరా..? "కూల్ డ్రింక్ కోసం చెయ్యి చాపుతూ అడిగింది.

"అంటే నేనూ.. ఆల్రెడీ.." ఆగాడు.

"ఛా...మరేం పర్లేదులెండి. కిస్ చేస్తే లేని ఎంగిలి కూల్ డ్రింక్ కి వచ్చిందా..?"అంది అల్లరిగా.

అదిరిపడి బాటిల్ అందించాడు. "ఆ విషయం మర్చిపో మనూ.. ఆ రోజు ఉత్త ఇడియట్ లా..." అంటూ ఇంకేదో చెప్పేలోపే అతని నోటికి చెయ్యడ్డుపెట్టి స్క్రీన్ వైపు చూపించింది.

కాసేపటికి అతని చేయి పట్టుకుని, భుజంమీద తలవాల్చి నిద్రపోయింది. ఏంచేయాలో అర్థంకాలేదు భరద్వాజకి. చుట్టూ చూశాడు. ఎక్కువమంది లేరు థియేటర్లో. అదీ తమ చుట్టూ వున్న సీట్లెలాగూ తమవే. ఎవ్వరూ లేరు దగ్గర్లో. 'పోన్లే హాయిగా నిద్రపోనీ,' అనుకున్నాడు గతరాత్రి ఆమెకి కొద్దిలో తప్పిన ప్రమాదాన్ని తలుచుకుంటూ.

ఆమె ముఖం ప్రశాంతంగా ఉంది. మూవీలైట్స్ ఆమె మోము మీద పడి తమాషాగా మెరుస్తున్నాయి. ఎప్పుడూ మనోజ్ఞని నిశితంగా చూడాలంటే ఏదో భయం. మొదటిసారి కన్నార్పకుండా ఆమెనే తదేకంగా చూస్తుండిపోయాడు.

సినిమా అవ్వొస్తోందనగా మెల్లగా పిలిచాడు, "మనూ.."

"ఊ.." పలికిందామె కళ్ళువిప్పుతూ.

"నువ్వు నిద్రపోనేలేదా.." తెల్లబోతూ అడిగాడు.

"ఊహు.." తల అడ్డంగా తిప్పింది. ఏదో అడగబోయి లైట్స్ వెలగడంతో ఆగిపోయాడు.

కారు రోడ్డెక్కగానే ప్రశ్నించాడు, "నిద్రపోయినట్టెదుకు నటించావ్? సినిమా, సినిమా అన్నావ్ ఒక్క క్షణమైనా చూశావా.. ?"కోపంగా అన్నాడు.

"మీరు చూశారా.? "ఠక్కున అడిగింది.

ఊహించని ఆ తిరుగు ప్రశ్నకి తడబడ్డాడు. అంతలో సర్దుకుంటూ, "అఫ్కోర్స్, చూశాను. అయినా అదేం ప్రశ్న.. థియేటర్ లో కూర్చుని ఏం చేస్తారెవరైనా..?"

"హీరోయిన్ రోల్ పేరేంటి? "

"వ్వాట్.. వాటీజ్ దిస్ నాన్సెన్స్ మనూ.. చేసిందంతా నువ్వు చేసి మధ్యలో నాకీ క్విజ్ ప్రోగ్రామ్ ఏంటి చిన్నపిల్లల్లా.. స్టాప్ ఇట్..", కటువుగా అన్నాడు.

"బెటర్ యూ స్టాప్ ఇట్ భరద్వాజా.. ఎన్నాళ్ళిలా దాచుకుంటూ తిరుగుతారు మీలో ఇష్టాన్ని..? "బాధగా అడిగింది.

"ఏమిటీ డిస్కషన్ మనోజ్ఞా.. నేను అడిగినది ఏమిటి, నువ్వు మాట్లాడేదేంటి.. టాపిక్ నువ్వెక్కడికో తీసుకెళ్తున్నావ్..." భరద్వాజ కంఠం వణికింది.

"సరే మీ టాపిక్కే మాట్లాడదాం.. మూవీ అనడిగాను, మరి చూడలేదేం అనేగా మీ ప్రశ్న.."

"అవును.."

"నాకు మీ భుజంమీద తలవాల్చి, కాసేపు మీకు దగ్గరగా రిలాక్సవ్వాలనుందంటే మీరొప్పుకుంటారా..?"సూటిగా అడిగింది.

సడెన్ బ్రేక్ తో కీచుమంటూ కారాగింది. షాకింగ్ గా చూశాడు, "మనూ.. !!!"

"ఒప్పుకోరు.. నాకు తెలుసు భరద్వాజా. స్టాప్ బీటింగ్ అరౌండ్ ది బుష్.. మీరూ నన్ను చూస్తూ గడిపెయ్యలేదూ..? గంటన్నర పాటు ఆ దగ్గరతనం మనం ఎక్స్పీరియన్స్ చేయలేదూ...? మరి.. మరెందుకీ దాగుడుమూతలు? ఎందుకీ హిపోక్రసీ..?"

"ఈ దగ్గరతనం, ఇష్టం, ఇంటిమసీ.. వీటన్నింటికీ పెళ్ళే పరమార్థమా మనూ.. కాన్ట్ ఇట్ బీ ఎనీ డిఫరెంట్.. ?"దిగులుగా అడిగాడు.

"డిఫరెంట్.. మై ఫుట్.. దెన్ వై డోన్ట్ యూ బెడ్ విత్ మీ డామిట్.. టేక్ మీ దేర్, హావ్ సెక్స్.., గెట్ రిడ్, గెట్ అవుట్.. అండ్ లీవ్..." కోపంతో గట్టిగా అరిచింది.

ఆమె వాక్యం పూర్తవుతూనే భరద్వాజ మొహం రోషంతో కందిపోయింది. లాగిపెట్టి కొట్టాడామెని. అతని ఆవేశం మొత్తం ప్రతిబింబించిందా దెబ్బలో. అంత గట్టిగా తగిలిన దెబ్బకి మనోజ్ఞ కళ్ళలో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి. చెంప పట్టుకుని అతనికేసి రోషంగా చూసింది.

"పిచ్చా.. పిచ్చేమన్నా ఎక్కిందా నీకు... ?"ఆవేశంగా అరిచాడు.

"ఎస్.. మీ పిచ్చే.. కాన్ట్ యూ సీ దట్..?"ఆమె కళ్ళు కన్నీటి నెలవులయ్యాయి. భరద్వాజ నిశ్చేష్టుడై చూశాడు. అప్రయత్నంగా చెయ్యి సాచాడు. ఏడుస్తూ అతని గుండెల్లో ఒదిగిపోయింది.

నిశ్శబ్దంగా ఆమెని దగ్గరకి తీసుకునే కారు స్టార్ట్ చేశాడు. కాటేజ్ దగ్గర్లో వుండగా కారాపి అన్నాడు, శక్తి కూడగట్టుకుంటూ,

"నేనో రెండు, మూడురోజుల్లో వెళ్ళిపోవాలి మనూ, ఇంకో పది రోజులకి మీరూ వెళ్ళిపోతారు.. కొద్ది రోజులు కష్టంగానే వుంటుంది. తర్వాత.. తర్వాత మెల్లగా అలవాటైపోతుంది. తర్వాత.. ఇవన్నీ.... " ఆగిపోయాడు. మనోజ్ఞ అతని మాటలకి వెక్కివెక్కి ఏడవసాగింది.

"....ఇవన్నీ జీవితంలో కొన్ని.. గుర్తుల్లా, జ్ఞాపకాల్లా మిగిలి..." అతి కష్టంమీద పూర్తిచేయబోయాడు. ఇక అతని వల్ల కాలేదు. కళ్ళలో గిర్రున నీళ్ళుతిరిగాయి. గభాల్న ఆమెని హత్తుకున్నాడు. "ఇంత బాధగా వుంటుందని నాకు తెలియదు మనూ.. నిజంగా తెలియదు.. తెలిస్తే అప్పుడే వెళ్ళిపోయేవాడ్ని.. ఐ వుడున్ట్ హావ్ హర్ట్ యూ దిస్ మచ్.. అయాం సో..." ఇంకేదో చెప్పబోతూ తనని తాను నిగ్రహించుకున్నాడు. మెల్లగా ఆమె నుండి విడివడి సీట్లో వెనక్కి వాలి నిస్త్రాణగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. నెమ్మదిగా భరద్వాజని చూసిందామె. మూసిన రెప్పల వెనుక అంతర్మథనం అర్థమై ఆమె మనసంతా అతని పట్ల జాలితో నిండిపోయింది. తన పరిధి చాలా చిన్నది, తనకి అతని తోడు చాలు. కానీ అతని ఆలోచన సుదూరమైనది. ఆ ఆలోచన గమ్యం కూడా తానే, తన జీవితం కోసమే అతడంతగా వ్యధ చెందుతున్నది.

"కాఫీ..." మెల్లగా అంది. కళ్ళువిప్పి ఆమెనిచూశాడు.

"తలనొప్పి. ఏడిచినందుకేమో.. అందుకే.. కాఫీ.." మాటలు తడుముకుంటూ అంది. తన బాధ గ్రహించి టాపిక్ మారుస్తున్న ఆమెని చూసి ఆనందించాలో, బాధపడాలో అర్థం కాలేదతనికి.

ఇక తనూ ధైర్యం చేసుకుని వెళ్ళిపోవాలి... ముందీ క్లోజ్ నెస్ తగ్గించుకోవాలి.. దృఢంగా అనుకుని ఆమె వైపు చూశాడు.

"పర్ణశాలకెళ్దాం. ఓ.కే.నా..? " అడిగాడు.

తలూపింది. మెల్లగా కారు పర్ణశాలకేసి పోనిచ్చాడు.

ఏలా చెప్తాడు. వెళ్ళిపోతానని ఎలా చెప్పగలడు. వయసు, హోదా, అన్నీ మరిచిపోయి పిచ్చివాడిలా ఆమె చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. రోజు మొత్తం ఆమె తోటే వున్నా ఇంకా కొంతసేపు వుండాలనిపించే ఈ ఉబలాటాన్ని ఎవరికి చెప్పుకుంటాడు. తన నవ్వు, ఆ కళ్ళలో సంతోషం చూడ్డానికి ఏదైనా చేయాలనుంది. నువ్వంటే నాకు ప్రాణం అని ప్రపంచం మొత్తం వినిపించేలా అరిచి చెప్పాలనుంది. తన గుండెల్లో పొంగుకొస్తున్న ఈ బాధ తీర్చేవారెవరు.. ఎలా చెప్పను మనూ.. నీకెలా చెప్పను... వెళ్ళిపోయి నిజంగానే ఆమెకి మంచి చేస్తున్నాడా లేక ఏదో గొప్ప పని చేస్తున్న భ్రమలో ఆమెకి జీవితకాలపు గాయాన్నిస్తున్నాడా!'

సెల్ రింగయిన సౌండ్ కి మెలుకువొచ్చిందతనికి. కళ్ళు తెరవకుండానే ఫోన్ ఆన్ చేసి, "జే.కే. హియర్.. " అన్నాడు మత్తుగా.

"భరద్వాజా..", మనోజ్ఞ గొంతులో కంగారు వినగానే కళ్ళువిప్పి వాచ్ కేసి చూశాడు.. 2.10. దిగ్గున లేచి కూర్చుంటూ, "ఏమైంది మనోజ్ఞా,ఎనీ ప్రాబ్లెం.. ?"

అతనడిగిన ప్రశ్నకు జవాబియ్యకుండా హడావిడిగా అడిగింది, "మీ బ్లడ్. గ్రూప్ ఏబీ నెగెటివ్ అనీ ఓసారన్నట్టు గుర్తు.... అదేనా..?"

"అఫ్కోర్స్ అదే.. టైమ్ టూ టైమ్ మారడానికి అదేమన్నా.. "ఆగిపోయాడు, సిట్యూయేషన్ సీరియస్ నెస్ స్ఫురించి అలర్ట్ అవుతూ, "...ఏమైంది.. ?"అడిగాడు.

"చిన్నకుర్రాడికివ్వాల్సిన బ్లడ్, ట్రాన్స్పోర్ట్ లో డేమేజ్ అయింది.. రేర్ గ్రూప్ కదా.. బ్లడ్ బ్యాంక్ లో ఎక్కడా..." హడావిడిగా అంటున్న ఆమె మాటల్ని కట్ చేస్తూ "నేనొస్తున్నాను.." క్లుప్తంగా చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

పావుగంట తర్వాత హస్పిటల్ లో వున్నాడు. అప్పటికే అన్నీ రెడీగా వున్నాయి.

దాదాపు ఇంకో అరగంట తర్వాత డాక్టర్స్ కాబిన్ లో కూర్చున్నారు వాళ్ళు.

"జ్యూస్.. " అడిగింది.

"ఏం వద్దు... అయాం ఓ.కే. " చెప్పాడు చిరునవ్వుతో.

"మీరొక్కరే వచ్చారే వెనక మందీ-మార్బలం ఏవీ..? "అడిగింది.

"సెక్యూరిటీయా.. బయటున్నారు.. హాస్పిటల్ లో ఎందుకనీ.. "

"ఆహా.. వాళ్ళు కాదు.. మీడియా... మీ గ్యాంగ్.. "

"వాళ్ళెందుకూ..? "

"ది గ్రేట్ జే.కే. గారు అర్ధరాత్రి ఓ పిల్లవాడి ప్రాణం కోసం తన రక్తం ధార పోసిన అపూర్వదృశ్యం.. టింగ్.. టాంగ్.. చూస్తూ వుండండి.. బ్రేక్ తర్వాత... అదే.. టీవీ, ప్రెస్.. వాళ్ళంతా..? "

"స్టాప్.. స్టాప్ .. మేం రక్తం ఇవ్వడం కూడా తప్పేనా.. మరీ మోసేస్తున్నావ్... " నవ్వాడు.

"తప్పని కాదు సర్. ఏ మంచి పని చేసినా కవరేజ్ లేకుండా చేయరు గా మీ పొలిటీషియన్స్.... "

"కరక్టే అనుకో.. మరి చేసేవే కొన్ని మంచిపనులు.. కవరేజ్ లేకపోతే జనం ఎలా నమ్ముతారు. మా తిప్పలు మావి తల్లీ.. "నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"బానే సమర్ధించుకుంటున్నారే. మరిప్పుడెందుకు తెచ్చుకోలేదో వాళ్ళని, మంచి పేరు ఎక్కువైపోయిందనా?"అల్లరిగా అడిగింది.

"అబ్బా.. ఆపెయ్ మనూ.. ఇంక మొయ్యకు.. ప్లీజ్.."దణ్ణం పెట్టినట్టు అభినయించి నవ్వేశాడు.

అంతలో ఫోన్ మోగింది. "ఆ దొరికింది.. ఎక్కించాం.. ఎవరా.. వచ్చి చూడు నువ్వే.." అంటూ సెల్ ఆఫ్ చేసింది.

"ఎవరూ..? ", కళ్ళెగరేసాడు.

"ఆనంద్.. బ్లడ్ ఎవరిచ్చారనీ.. " చెప్పింది.

వాళ్ళు మాటల్లో వుండగా డోర్ చప్పుడైంది. చేతిలో జ్యూస్ గ్లాస్ తో నవ్వుతూ లోపలికొచ్చిన ఆనంద్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఓహ్.. మీరా.. ఐ మీన్.. జ్యూస్ తీస్కోండి.."

"నాకిది జ్యూస్ తాగే టైమ్ కాదులే ఆనంద్.. " అర్ధవంతంగా నవ్వాడు భరద్వాజ.

"మరేం తీసుకుంటారో చెప్పండి.. పోనీ అదే తీసుకొస్తాను.. "గట్టిగా నవ్వేశాడు ఆనంద్.

"ఆహా.. ఆశ.. మీరడిగారని మా నందూ ముచ్చటపడి తెచ్చినా, పాపం ఆయనగారు తెచ్చారని మీరు సరదా పడి పుచ్చుకున్నా అవేమీ ఇక్కడ కుదరవు సర్. పాపం హాస్పిటల్ వాళ్ళు ఫీలౌతారు.. " వెక్కిరింతగా చెప్పింది.

భరద్వాజ, ఆనంద్ మొహమొహాలు చూస్కుని నవ్వుకున్నారు. అతనికీ, తనకీ మధ్య కనిపించకుండా నడుస్తున్న టెన్షన్ ఒక్కసారిగా తగ్గినట్టనిపించింది భరద్వాజకి.

అతని ముందు ఎప్పుడూ ఏదో అనీజీగా అన్పిస్తుంది. తనకంటే చిన్నవాడితో పోటీపడి మరీ మనోజ్ఞని కాజేస్తున్న ఫీలింగ్ వచ్చి మరింత గిల్టీ గా అనిపిస్తుంటుంది.

"ఏమన్నా తాగారా.. సర్ ఐ మీన్.. జ్యూస్..కూల్ డ్రింక్ .. ఏమన్నా ఇచ్చావా మనూ? "అడిగాడు కన్సర్న్డ్ గా.

"లేదురా.. ఎక్కడా.. వద్దంటే వద్దంటున్నారు.."

"అయాం ఆల్ రైట్.. ఏమీ వద్దు.. " రిపీట్ చేసాడు భరద్వాజ.

"నో.. నో.. తాగాలి సర్.. తప్పదు.. డాక్టర్ గా చెప్తున్నాను.. ప్లీజ్.. " గ్లాస్ అందిస్తూ అన్నాడు ఆనంద్.

"ఓకే. ఇఫ్ యూ ఇన్సిస్ట్.. " అంటూ గ్లాస్ ఖాళీ చేసి లేచాడు.

"వెళ్ళనా మరి.." అన్నాడు. తలలూపి అతన్ని అనుసరించారిద్దరూ వీడ్కోలు చెప్పడానికి. కారిడార్ దాటుతుంటే అడిగాడు ఆనంద్, "సర్.. చిన్న హెల్ప్.."

"చెప్పు.." ఆగాడు భరద్వాజ.

"మనూ నీ డ్యూటీ అయిపోయిందిగా..? "

"అవునూ.. కానీ.. " అంటూ ఏదో చెప్పబోయిన ఆమెని పట్టించుకోకుండా భరద్వాజవైపు తిరిగి, "కొంచెం మనూ ని కాటేజ్ దగ్గర డ్రాప్ చేస్తారా.. ఇఫ్ యూ డోన్ట్ మైన్డ్.. " అడిగాడు రిక్వెస్టింగ్ గా. నమ్మలేనట్టు చూశాడు భరద్వాజ. "ఓ.. ష్యూర్.. " అన్నాడు తేరుకుని. "కాకపోతే చిన్న డౌట్ మీరిక్కడ సెమినార్స్ కి కదా వచ్చింది, మరి ఈ డ్యూటీలేంటి? "సందిగ్ధంగా అడిగాడు.

"ఔననుకోండి. పాపం ఇక్కడి డ్యూటీ డాక్టర్లు మరీ నలిగిపోతున్నారు, అటు సెమినార్ ఏర్పాట్లూ, ఇటు హాస్పిటల్ డ్యూటీలూ, అందుకే ఓ టెన్ డేస్ మేం షేర్ చేసుకుంటామని ఆఫర్ చేశాం.. అందుకే ఇలా.. " నవ్వాడు ఆనంద్.

మెచ్చుకోలుగా చూసి ఆప్యాయంగా ఆనంద్ భుజం తట్టాడు భరద్వాజ, "చాలా తక్కువ మందిలో వుంటుందా పట్టింపు. వేరే వాళ్ళ కష్టానికి విలువిచ్చే వాళ్ళు తక్కువ. నో డౌట్ మీరంతా చాలా మంచి సొసైటీ కి ఫౌండేషన్ అవుతారు. గాడ్ బ్లెస్ యూ.. "

వాళ్ళిద్దరి ముఖాలు మెరిశాయా మెప్పుకి.

"వెళ్ళు.. పాపం ఆయన వెయిట్ చేస్తున్నారు.. ఇప్పటికే చాలా లేటయింది.." చెప్పాడు మనోజ్ఞకి.

"సరే. కానీ వాట్ అబౌట్ యూ.." అడిగింది.

"నా డ్యూటీ అయ్యేదే తెల్లారి 5.00కి. అప్పటిదాకా వుంటే నీకు నిద్రెలా. మళ్ళీ వాకింగ్ అంటూ బయల్దేరతావు కదా. ఇప్పుడు వెళ్తే కనీసం యూ కేన్ గెట్ వన్ అవర్ స్లీప్ అట్లీస్ట్. గో బడ్డీ.." మృదువుగా చెప్పాడు.

నవ్వి తలూపి, చప్పున ముందుకెళ్ళి అతన్ని చిన్నగా హగ్ చేసుకుంది, "ఓ యూ ఆర్ సచ్ ఏ స్వీట్ హార్ట్.. " అంటూ. కంగారుగా ఆమెని విడిపించుకుని భరద్వాజకేసి చూశాడు. జేబులో చేయిపెట్టుకుని అలాగే నిశ్చలంగా నిలబడి వున్నాడతను. అతని ముఖంలో ఏ మార్పూ లేదు.

ఆనంద్ కి వీడ్కోలు చెప్పి కారుకేసి నడిచారు, కారెక్కబోతుంటే పిలిచాడు ఆనంద్, "మనూ వన్ సెకెన్.. " అంటూ.

అతని తో మాట్లాడొచ్చి నవ్వుకుంటూ కారెక్కిందామె.

"ఎనీ ప్రాబ్లెమ్ ? "అడిగాడు భరద్వాజ రోడ్ ని చూస్తూ.

"ఆహా.. ఏమీ లేదు.. ఏదో అడగడానికి... అంతే.. " చిన్నగా నవ్వింది.

"ఏమైంది మనూ, ఎందుకంత నవ్వూ..నా గురించేమైనా జోకా..." కుతూహలంగా అడిగాడు.

"ఊ.. మీ గురించే.. కానీ.. జోక్ ఏం కాదులెండి.. "

"అబ్బా.. సస్పెన్స్ వద్దు. ఇష్టమైతే చెప్పు.లేదంటే చెప్పనని చెప్పు. అంత గానీ అలా ముక్కలు ముక్కలు గా డైలీ సీరియల్ లా లాగకు.. " విసుగ్గా అన్నాడు.

"అబ్బ ఎంత కోపమో.. ఏదో ఫీలౌతారని చెప్పలేదు.సరే.. వినండి.. హగ్ చేస్కున్నా కదా, మీ ముందు, మళ్ళీ మీరేమన్నా అనుకుంటారా అనీ కంగారుపడ్డాడట. అదే అడిగాడు. "

ఉలిక్కిపడ్డాడు భరద్వాజ.

'తను ఏమనుకున్నాడో నిజంగా ఊహించగలదా తను. అందరికీ బానే తెలిసిపోతోంది తమ మధ్య నడుస్తున్న కెమిస్ట్రీ. ఐనా తాము తిరిగే తిరుగుడుకి అంత చిన్న ప్లేస్ లో దాచినా దాగుతుందా.. '

"నువ్వేమన్నావ్.. ?"అప్రయత్నంగా అడిగాడు.

"ఫీలవకపోయినా హ్యాపీయే, ఫీల్ ఐతే మాత్రం ఇంకా ఎక్కువ హ్యాపీ అని చెప్పాను.. " అతని ముఖాన్ని చూస్తూ చెప్పింది.

కారు సడెన్ గా ఆగింది. బెరుగ్గా చూసింది. కళ్ళతో రోడ్ కేసి చూపించాడు. రోడ్ అండర్ రిపేర్–అన్న బోర్డ్ చూసి తన కంగారుకి తానే నవ్వుకుంది.

కార్ రివర్స్ చేస్తుంటే అడిగింది, "మీకు నిద్దరొస్తోందా..? "

"లేదు. తేలిపోయింది.ఎందుకు..?"

"ఏంలేదు. అర్థరాత్రి లేపేశాను. సారీ.. "

"నో.. నో.. అది మన మినిమమ్ డ్యూటీ. సాటి మనిషికి సాయం చేయడం ముందు ఇవన్నీ చాలా చిన్నవిషయాలు. నువ్వలా అనుకోబట్టే కదా ఈ రోజు నేనింకా బతికున్నాను.. లేకపోతే అప్పుడే.. గోవిందా అనేసేవాడినేగా.."

"ఛ.. అలా అనకండి..." మందలింపుగా అంటున్న మనోజ్ఞని ఆప్యాయంగా చూశాడు.

"మీకు నిద్దర్రావట్లేదుగా. మరైతే వాకింగ్ కి వెడదామా.. " ఉత్సాహంగా అడిగింది. టైం చూసుకున్నాడు. నాలుగౌతోంది.

"పైన చూడండి.. వెన్నెలెంత బాగుందో.. ఇంత మంచి ఛాన్స్ .. మళ్ళీ మళ్ళీ రాదు. ప్లీజ్.. " ఆశగా అడిగింది. బయటికి చూశాడు. వెన్నెల్లో పచ్చటి చెట్లు మిలమిల్లాడుతున్నాయి. తలూపి, దిగి వెనక వస్తున్న సెక్యూరిటీ వాళ్ళకి సైగచేశాడు కారు తీసికెళ్ళిపొమ్మని.

"సారీ.. ఇబ్బంది పెడుతున్నానా..?" గిల్టీగా అంది.

"లేదు. ఈ వెన్నెల, మంచు,... ఇవన్నీ మనిషికి దేవుడిచ్చిన చిన్నచిన్న గిఫ్ట్స్. వాటినీ ఎంజాయ్ చేయాలిగా ఎప్పుడో అప్పుడు. లేదంటే దేవుడు గిఫ్ట్స్ ఇవ్వడం మానేస్తాడు,అలిగి..." అంటూ నవ్వుతున్న భరద్వాజని ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"చాలా అందంగా చెప్పారు. మీలో ఓ భావుకుడున్నాడని నాకు తెలీదే.. "

'నాలో భావుకుడే కాదు మనూ అంతకంటే గొప్ప ప్రేమికుడూ వున్నాడు. బాధేంటంటే నీకు కనపడలేదు,'విషాదంగా అనుకున్నాడు.

"భరద్వాజా.. "

"చెప్పు.. "

"ఏమాలోచిస్తారు మీరు.. అంత సీరియస్ గా ఎప్పుడూ.. ?"

"ఏం లేదులే. నువ్వు ఏమన్నా చెప్పు వింటాను.. "

"అక్కడ కూర్చుందాం.. "

"వాక్ అన్నావు.. "

"మీరు అలిసిపోయినట్టు కనిపిస్తున్నారు. నిద్రలేదు. పైగా బ్లడ్ కూడా.. "

పకాల్న నవ్వాడు."నాలుగు స్పూన్ల బ్లడ్ కే పడిపోను మనూ.. డోన్ట్ బీ సిల్లీ.. పైగా డాక్టర్ వి.. అలా అంటావు.. "

"సరే.. సరే.. అందుకోసం కాదు గానీ అక్కడ్నుంచి మూన్ లైట్ ఎంత బాగా కనిపిస్తోందో చూడండి... ప్లీజ్.. "

"సరే పద.."

పచ్చిక మొత్తం మంచుకి తడిసి తడిగా మెరుస్తోంది. అతను కూర్చోవడానికి తటపటాయించడం చూసి నవ్వి తన చున్నీ అక్కడ పరిచింది.

"ఏయ్ ఏంపనది.. " మందలించబోయాడు.

పరిచిన చున్నీ మీద ఓ పక్కగా కూర్చుంటూ చెప్పింది, "కూర్చుని క్లాస్ తీస్కోండి బాస్.. "

"నువ్వూ.. " అంటూ కూర్చున్నాడు.

మోకాళ్ళ చుట్టూ చేతులు పెనవేసి చలికి ముడుచుకుని కూర్చున్న ఆమెని చూసి నవ్వాడు, "ఏందుకీ అవస్థ.. హాయిగా రూమ్ కి వెళ్ళి పడుకోక.. "

"ఊహు..నాకిలా బాగుంది..మీకు..? "అడిగింది.

నవ్వాడతను విశాలంగా. నవ్వుతూనే వెల్లకిల్లా వాలాడాపచ్చికమీద తల వెనుకగా చేతులు పెట్టుకుని.

"నీ వయసెంత మనూ.. "

"24.. ఎందుకూ... " అనుమానంగా అడిగింది.

"నీకంటే తక్కువ ఏజ్ లో దాదాపు 18-20 ఇయర్స్ ఏజ్ లో వుండగా స్టూడెంట్ లీడర్ గా పాలిటిక్స్ లోకి వచ్చాను. నాన్న, అటూ, ఇటూ తాతయ్యలిద్దరూ.. అలా అందరివల్లా చిన్నప్పటినుంచీ అదే లైఫ్ అనుకో, ఐనా నేనుగా వచ్చి దాదాపు 25-26 ఏళ్ళయింది...."

" అవునా.. " ఆశ్చర్యంగా అంది.

"ఎస్.. చాలా సినిమాల్లో విలన్ అంటుంటాడు చూడూ హీరోతో, నా పొలిటికల్ కెరీర్ అంత లేదు నీ వయసు అని, అది మన విషయంలో నిజం..." అన్నాడు నిర్వేదంగా.

అతని మాటల లోతు అర్థంచేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ మౌనంగా వుండిపోయింది.

"వదిలెయ్. నేను మాట్లాడేది అది కాదు. ఇన్నేళ్ళలో ఎన్నోసార్లు, ఎన్నో చోట్ల తిరిగాను. ఎన్నెన్నో వెన్నెల రాత్రులని, ఫైల్స్ చదువుతూ, పని చేస్తూ గడిపేశాను. అంటే నో రిగ్రెట్స్ అనుకో.. కానీ ఇప్పుడు నిన్ను చూస్తే అనిపిస్తోంది.. " ఆగాడు.

"ఏమని? "ఆత్రం ఆపుకోలేక అడిగేసింది. ఆమె ఆత్రుత అర్థమై చిన్నగా నవ్వి చెప్పాడు.

"పూర్తిగా మెకానికల్ గా మారిపోయిన నన్ను మళ్ళీ లైఫ్ లోకి తేవడానికే ఆ దేవుడు నిన్ను పంపించాడేమో, సృష్టిలో అనుభవించాల్సిన అందాలెన్నో వున్నాయని నీ ద్వారా నాకు చెబుతున్నాడేమో.. లేకపోతే.. లేకపోతే.. వాక్ అంటే ఫిట్నెస్ గురించి తప్ప ప్రకృతి ఊసే మర్చిపోయినవాణ్ణి, జీవితాన్ని హృదయంతో పరికించాలన్న మనసే పోయినవాణ్ణి ఓ దారికి తెస్తున్నావు. జీవం పోస్తున్నావు. బతకడం కాదు-జీవించడం నేర్పిస్తున్నావు మనూ నువ్వు. జీవితంలో నేను చాలా అఛీవ్ చేసి వుండచ్చు. కానీ ఈ చిన్ని, చిన్ని ఆనందాలని నాకు దగ్గర చేసింది మాత్రం నువ్వే.. ఆ రోజు నువ్వు నన్ను రక్షించి పునర్జన్మే ఇచ్చావనుకున్నాను. కానీ జీవించడం అంటే ప్రతి క్షణాన్నీ ఆనందించడం అని నేర్పి మరో జన్మనిచ్చావు.... అసలు.. నీ పరిచయమే ఓ వరం నాకు.. అసలు... నేనూ...." ఉద్వేగంగా చెప్తూ పూర్తి చేయలేక ఆగాడు.

"భరద్వాజా.. ", విస్మయంగా, కాస్త భయంగా అతన్ని చూస్తూ అంది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments